ОРАСУВОУЛОУ СТАЩТСА

«TIMIGTEPAI»

συντόμου είρμολογικοῦ μέλους εἰς ὅλους τοὺς ἄχους.

Άσομαγνητοφωνημέναι έκτελέσεις.

aohnat 2013

Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Θρασυβούλου Στανίτσα.

Βιογραφικόν Θρασυβούλου Στανίτσα

Ό Θρασύβουλος Στανίτσας γεννήθηκε στὰ Ύψωμαθειά, ἕνα προάστιο τῆς Κωνσταντινούπολης, τὸ 1910. Σὲ ἡλικία 10 ἐτῶν ἔλαβε τὰ πρῶτα μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπὸ τὸν θεῖο του, Δημήτριο Θεραπειανό. Ἀργότερα μαθήτευσε στοὺς Δημήτριο Βουτσινᾶ, Γιάγκο Βασιλειάδη, Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου, στὸν ὁποῖον, ὅπως λέγεται, τελειοποιήθηκε μουσικῶς καὶ τέλος στὸν Ἰωάννη Παλάση.

Έψαλε σὲ πολλὲς ἐκκλησίες τῆς Πόλης: ὡς Λαμπαδάριος στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Μηνᾶ καί ὡς Πρωτοψάλτης στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Θείας Ἀναλήψεως καὶ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ύψωμαθείων -μέχρι τὸ 1929, ὁπότε διορίστηκε Β΄ Δομέστικος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Γαλατᾶ, μέχρι τὸ 1930. Ἐν συνεχεία, διετέλεσε Α΄ Δομέστικος μέχρι τὸ 1936, καὶ κατόπιν Λαμπαδάριος στὸν ἴδιο Ναό μέχρι τὸ 1939.

Ἡ φήμη του εἶχε ἤδη άπλωθεῖ σὲ ὁλόκληρη τὴν Κωνσταντινούπολη, μὲ φυσικὸ ἐπακόλουθο νὰ κληθεῖ «ἔξωθεν» ἐκεῖνο τὸ ἔτος, προκειμένου νὰ καλύψει τὴν θέση τοῦ ἄρχοντος Λαμπαδαρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπέναντι στὸν Κωνσταντῖνο Πρῖγγο. Τὴν 1η Μαρτίου τοῦ 1939 χειροθετεῖται ἄρχων Λαμπαδάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θέση τὴν ὁποία κράτησε μέχρι τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τοῦ 1961, ὁπότε χειροθετήθηκε ἄρχων Πρωτοψάλτης, στὴν θέση τοῦ παραιτηθέντος λόγω ἀσθενείας Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Στὶς 6 Ἀπριλίου 1964 ἀπελάθηκε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη λόγφ τῶν γνωστῶν γεγονότων καὶ τῆς ἑλληνικῆς του ὑπηκοότητας καὶ ἦρθε στὴν Ἀθήνα. Δὲν μένει ὅμως γιὰ πολὺ καὶ φεύγει γιὰ τὴν Χίο, ὅπου ἔμεινε καὶ ἔψαλε περίπου ἕνα ἔτος.

Έπειτα φεύγει γιὰ δύο μῆνες στὴν Βηρυττὸ καὶ ἐπανέρχεται στὴν Ἀθήνα, ὅπου τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1966 διορίζεται πρωτοψάλτης στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Αμπελοκήπων καὶ ψάλλει ἕως τὸ 1981, ὁπότε παραιτεῖται γιὰ λόγους ὑγείας.

Έψαλε προσκεκλημένος σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδας, στὴν Ἀμερική (1967), ἀλλὰ καὶ στὴν Ρώμη (1972). Πραγματοποίησε, ἐπίσης, ἀρκετὲς καὶ ἐπιτυχημένες ἐμφανίσεις μὲ τὴν Χορωδία Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ποὺ δίδαξε καὶ διηύθυνε ὁ ἴδιος, τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό. Βραβεύθηκε ἀπὸ πολλοὺς φορεῖς καὶ συλλόγους, μὲ κορυφαῖο τὸ γεγονὸς τῆς βράβευσής του ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὸ 1983. Κοιμήθηκε στὴν Νέα Μάκρη, στὶς 18 Αὐγούστου 1987, νικημένος ἀπὸ τὴν ἐπάρατη νόσο.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν».

Ἡ ἀπανθισματικὴ συλλογὴ τῶν Τιμιωτέρων κατ' ἦχον τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου Θρασυβούλου Στανίτσα, ἡ ὁποία περιλαμβάνεται στὸ παρὸν πόνημα, παρέχει τὴ δυνατότητα μιᾶς συνολικῆς μουσικῆς θεώρησης καὶ συγκριτικῆς συνεκτίμησης μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀριστουργηματικῶν συνθεμάτων τοῦ ἄρχοντα πρωτοψάλτη.

Συνεπῶς, ἡ μικοὴ τούτη μελικὴ σύνοψη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καταγράφει, ἀποτυπώνει καὶ διασώζει μὲ ἐκπληκτικὴ πιστότητα ἠχογραφημένες ἐκτελέσεις τοῦ Θεοτοκίου τῆς Θ' ἀδῆς τοῦ κορυφαίου ἑρμηνευτῆ καὶ μαΐστορα, ἀποβαίνει, ὡς ἕνα βαθμό, ὁδηγὸς ἀφέλιμος πρὸς κατανόηση τῆς μουσικῆς ἰδιοπροσωπίας του, καθὼς καὶ τοῦ ἰδιότυπου ὕφους του, μὲ ἀφορμὴ τὸ συγκεκριμένο είρμολογικό εἶδος.

Ποσφέρεται δὲ ἡ λεπτουργημένη παροῦσα ἐργασία ὡς ἐκλεκτὴ δωρεὰ στὸ μουσικόφιλο κοινό, ἐφόσον γιὰ πρώτη φορὰ ἐπιχειρεῖται ἡ καταγραφὴ σὲ παρασημαντικὴ σημειογραφία τῶν χαριτωμένων αὐτῶν εἰρμολογικῶν μελῶν μέσα ἀπὸ ἀπομαγνητοφωνημένες ἐκτελέσεις τους, ὥστε ἐπάξια νὰ θεωρεῖται ὡς μοναδικὴ καὶ πρωτότυπη.

Κυρίως ὅμως καὶ ἐξεχόντως, προσφέρεται ταπεινά, ὡς θυμίαμα εὐωδίας πνευματικῆς, πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, καθόσον ὅχι μόνον τὸ ποιητικὸ κείμενο τῆς Θ' ἀδῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ κοπιώδης προσπάθεια, ποὺ κατεβλήθη μὲ ἀγάπη καὶ ἐπιμονή, ὡς πρὸς τὴ μουσικὴ ἀποτύπωση τοῦ μέλους του, τιμᾶ καὶ γεραίρει ἀποκλειστικὰ τὸ ὑπέρλαμπρο πρόσωπό της. Τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο, ποὺ ὁλόκληρη ἡ κτίση, ὁρατὴ καὶ ἀόρατη, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ ὑμνολογήσει, διότι τὸ θεότευκτο καὶ ἀσύγκριτο ψυχικὸ κάλλος του, τὸ «ἀμήχανον καὶ ἀπερίγραπτον», μὲ τὴ μυστικὴ καὶ σωστικὴ χάρη, τὴν ὁποία σπλαχνικὰ ἀκτινοβολεῖ, ὑπερβαίνει στὴν ἄρρητη δόξα τὰ οὐράνια τάγματα τῶν ἀγγέλων.

Ώς πρὸς τὴ δόμηση τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀξιόλογου τούτου μουσικοῦ ἐγκολπίου, στὸ πρῶτο μέρος του παρατίθενται καὶ ἀποτυπώνονται σὲ λεπτομερῆ καὶ ὥριμη μουσικὴ καταγραφὴ ἀρχειακὲς ἠχογραφήσεις τῶν Τιμιωτέρων τοῦ μεγάλου δασκάλου κατ' ἦχον, οἱ δὲ ἐλλείποντες στίχοι τοῦ β'χοροῦ συμπληρώνονται κατὰ τὸ αὐτὸ ὕφος ἀπὸ τὸν πονήσαντα.

Άκολουθεῖ παράρτημα, στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται οἱ κατ' ἦχον σύντομες Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου, ὅπως αὐτὲς ἔχουν δημοσιευτεῖ σὲ κλασικὲς μουσικὲς ἐκδόσεις (Μουσικὴ Πανδέκτη 1851, Μουσικὴ Βιβλιοθήκη 1869, Ἀναστασιματάριον ἀργόν καὶ σύντομον 1905, μελοποιηθέν ὑπὸ Πέτρου Πελοποννησίου καὶ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου).

Ἡ ἔλλειψη τοῦ βαρέος ἤχου, καθὼς καὶ τοῦ πλαγίου τετάρτου κατὰ τριφωνία, στὶς Τιμιωτέρες τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα, ἀναπληρώνονται ἐπίσης ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Ἐντυπωσιακὸ τεκμήριο καὶ κατακλεῖδα τοῦ παραρτήματος, καθώς καὶ τοῦ ὅλου πονήματος, ἀποτελεῖ ἡ καταχώριση χειρόγραφου κώδικα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα, στὸν ὁποῖο ἀποδίδονται οἱ κατ' ἦχον Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου σὲ ἀργό καὶ σὲ σύντομο μέλος.

Ή ώς ἄνω συγκρότηση τοῦ ὅλου περιεχομένου θεωρεῖται ἰδιαιτέρως ἐπινοητικὴ καὶ ἐπιτυχής, διότι προσφέρει τὴ δυνατότητα μιᾶς ἄμεσης συγκριτικῆς ματιᾶς ἀνάμεσα στὰ μέλη τῶν Στανίτσα καὶ Πέτρου καὶ διευκολύνει ὡς πρὸς τὴ διαπίστωση καὶ κατανόηση τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τους. Κατὰ συνέπεια, ἀποβαίνει εὐχερῶς ἀντιληπτὸ ὅτι ὁ ἄρχων πρωτοψάλτης Θρασύβουλος Στανίτσας, ὡς γνήσιος ἐκφραστὴς καὶ συνεχιστὴς τοῦ πατριαρχικοῦ ὕφους, χρησιμοποιεῖ ὡς μελοποιητικὴ βάση τὸν Πέτρο Πελοποννήσιο καὶ μάλιστα διατηρώντας ἀνέπαφες σὲ κάποια σημεῖα τὶς λιτὲς καὶ κλασικὲς γραμμὲς του.

Ταυτόχοονα ὅμως, ὡς ποὸς τὸ σύνολό της ἡ κυοίαοχη κλασικὴ γοαμμὴ διανθίζεται, ἐμπλουτίζεται καὶ ἐξυψώνεται, ὥστε νὰ ἀναδημιουογεῖται ἡ μουσικὴ σύνθεση. Τὰ μέλη καλλύνονται, ἀνασυνθέτονται καὶ ἀναπλάθονται, ἐξακολουθώντας ὅμως νὰ παραμένουν ἐνσωματωμένα στὴ φόρμα τοῦ παραδοσιακοῦ ὕφους. Ἐν τούτοις, ὁ ἰδιάζων αὐτὸς συγκερασμὸς διαπνέεται ἀπὸ ἰσορροπία καὶ μέτρο, ἐμφανίζοντας μία ἐξόχως ἑλκυστικὴ προσωπικὴ δημιουργία.

Εἰδικότερα, ὁ ἐμπλουτισμὸς καὶ ἡ ἀνύψωση τοῦ μουσικοῦ κειμένου ὀφείλονται κατὰ κύριο λόγο στὸν ἐμφατικὸ τονισμό του, ποὺ στηρίζεται στὴ συχνὴ χρήση ὑπερβατῶν συνθέσεων καὶ ἀναβάσεων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ ἐμπνευσμένος μύστης καὶ ἄρχων τῆς ἱερᾶς ὑμνωδίας τολμᾶ νὰ προχωρήσει σὲ ἀναγωγὴ τοῦ μέλους κεντώντας το καὶ ποικίλλοντάς το καὶ ἐκφεύγοντας ἀπὸ τὶς ἐν γένει χαμηλότονες, ἐπιβλητικὲς περιοχὲς τῆς μουσικῆς γραφῆς τοῦ Πέτρου, δίχως ὅμως νὰ ἐκτρέπεται σὲ ἐπιτήδευση ἢ καὶ σὲ εὐτέλεια τῶν νοημάτων τοῦ ποιητικοῦ λόγου. Ἐπίσης, ἡ ἀποφυγὴ μουσικῶν παρατονισμῶν συμβάλλει ἀποτελεσματικὰ στὴ σύνολη εὐρυθμία τῆς μουσικῆς σύνθεσης.

Τὸ παραγόμενο ἀποτέλεσμα ἀποδίδει κατὰ κανόνα ἕνα ὕφος εὐλύγιστο, ἀνάλαφρο, αἰσιόδοξο, συχνὰ σκιρτηματικό, ἕως χορευτικὸ καὶ ἐπιτείνει τὸν δοξαστικὸ καὶ ἐγκωμιαστικὸ χαρακτῆρα τοῦ μέλους. Συγχρόνως ὅμως παραμένει μέσα στὰ πλαίσια τῆς χαρακτηριστικῆς σεμνότητας, ἱεροπρέπειας καὶ κατανυκτικότητας τῆς πατριαρχικῆς παράδοσης. Ἡ συνύπαρξη αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων, καθὼς καὶ ἡ μαεστρία καὶ εὐελιξία τοῦ μεγάλου ἄρχοντα πρωτοψάλτη στὴ διατήρηση τῆς ἰσορροπίας τους, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κυρίαρχα στοιχεία, ποὺ τοῦ προσδίδουν τὸ ἀποκαλούμενο ἰδιότυπο ὕφος του.

Έν συνόψει, οἱ Τιμιωτέρες τοῦ Στανίτσα ὡς ἐξαίσιες ἐγκωμιαστικὲς προσφορὲς πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν ὁποία τόσο ὕμνησε καὶ ἀγάπησε, ξεδιπλώνουν τὸ γνήσιο πατριαρχικὸ ὕφος μέσα ἀπὸ ἕνα συνδυασμὸ μεγαλοπρέπειας καὶ χάρης, προσφέροντας κατὰ τὴ διαδοχὴ τῶν ἤχων τους καὶ μέσα ἀπὸ διαφορετικὲς χρονικὲς περιόδους, τὴ γεύση σχεδὸν ὅλου τοῦ φάσματος τῆς ἀπαράμιλλης τεχνικῆς του. Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μεγαλύνεται καὶ ὑμνεῖται μὲ χάρη, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πρέπουσα σεμνότητα καὶ εὐλάβεια.

Ώς ἐκ τούτου, ἡ μαγεία τοῦ ὕφους τοῦ Στανίτσα, ὅπως ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὶς συνθέσεις τῶν Τιμιωτέρων του, συνιστᾶ ἰδιαίτερο πρότυπο γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ εἰρμολογικοῦ εἴδους τῆς πατρώας ἡμῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καὶ παρακαταθήκη γιὰ τὶς νῦν καὶ τὶς μέλλουσες γενιὲς ἱεροψαλτών.

Τὰ σεπτὰ καὶ χαριτωμένα αὐτὰ μέλη στὸ σύνολό τους ἀποτελοῦν ὑπέρλαμπρα κοσμήματα μουσικῆς ἔκφρασης, ὥστε νὰ καταξιώνουν τὰ μέγιστα τὸν δημιουργὸ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου πονήματος, πρωτοψάλτη καὶ καθηγητή, Κωνσταντῖνο Σκαρμοῦτσο, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπιμέλεια, ἐπιμονή, γνώση καὶ λεπτὴ ἐργασία, ἀπαθανάτισε καὶ ἀποτύπωσε μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια σὲ βυζαντινὴ παρασημαντικὴ σημειογραφία τὶς ἠχογραφημένες ἐκτελέσεις τους καὶ τὶς προσέφερε γενναιόδωρα ὡς μόνιμο κληροδότημα καὶ πολύτιμο βοήθημα.

Ο ἴδιος προσωπικὰ θὰ μποροῦσε νὰ ἀπευθύνει καὶ νὰ ἐπαναλάβει τὰ λόγια τοῦ ἀειμνήστου ἄρχοντα πρωτοψάλτη Θρασυβούλου Στανίτσα, μὲ ἄπειρο σεβασμὸ πρὸς τὴ μνήμη του, ὅπως ἐκεῖνος τὰ διατύπωσε κλείνοντας τὸν δικὸ του πρόλογο στὸ ἔργο του «Μουσικὸν Τριώδιον» (ἔκδοση 1969):

«Ἡ παρουσίασις τοῦ παρόντος πονήματός μου εἰς τὸ μουσικόφιλον κοινόν γίνεται μετὰ ψυχῆς καὶ καρδίας ζεούσης ἀπὸ ἀγάπην, προσευχὰς καὶ ἐλπίδας».

Εἰρήνη Μ. Τσαμκιράνη

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου φέρεται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὸ περιεχόμενο τοῦ ἀνὰ χείρας μικροῦ μουσικοῦ ἐγκολπίου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾶ στὴν κατ᾽ ἦχον ψαλμώδηση τῆς Θ΄ Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...» καὶ τῶν ἐνδιατάκτων πρὸ αὐτῆς στίχων, ὅπως ἐψάλλοντο συνήθως ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Ἄρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Θρασύβουλο Στανίτσα.

Ως γνωστόν, τὴν ἀξία τῆς θεοδιδάκτου ψαλτικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης μνημειώνει ἡ ἐν Ἁγίω Πνεύματι δημιουργειθεῖσα καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μεταδοθεῖσα μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση: «Ἐπειδὴ ἡ μουσικὴ κινεῖται ἐντὸς τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου, τὰ δημιουργήματά της εἶναι μᾶλλον ἀπροσδιόριστα καὶ μεταδίδονται περισσότερον διὰ ζώσης καὶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα», παρατηροῦσε ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Σάμου Εἰρηναῖος¹. Στὸ ἴδιο πνεῦμα καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος Πρίγγος τόνιζε μὲ ἔμφαση: «Διότι σὲ σᾶς ἂν τὰ πῶ καὶ τ᾽ ἀκούσετε, θὰ τὰ λέτε μεθαύριο σὰν κι ἐμένα»².

Ώς ἴδιον δὲ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν συνεκτικὴ οὐσία της, εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς ἀναφορᾶς της πρὸς τὸν Θεό, ώς τέχνη λειτουργική. Ἐξαίρεται, δηλαδή, πρωτίστως ή ἱερὰ ψαλμωδία ώς μέσο κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Παναγία καὶ Όμοούσιο Τριάδα, καὶ ὁρισμένως, ταυτίζεται αναντίροητα με την ίερα προσευχή, καθώς ή δεύτερη, σύμφωνα με τον συγγραφέα τῆς οὐρανοδρόμου Κλίμακος ὅσιο Ἰωάννη τὸν Σιναΐτη, «ὡς πρὸς τὴν ποιότητά της είναι συνουσία καὶ ἕνωσις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειά της, σύστασις καὶ διατήρησις τοῦ κόσμου». Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀναφερόμενος σὲ σχετική όμιλία του στὸν σκοπό τῆς ψαλμωδίας ἐν ὤρᾳ θείας λατρείας, καταλήγει λέγοντας: «Νὰ φροντίζωμε κι έμεῖς νὰ ζητᾶμε τὰ ἄνω καὶ νὰ μὴ καταπίπτωμε στὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐξ αἰτίας τῆς ἡδονῆς τοῦ ἄσματος»³. Έτσι, ὑψώνοντας οἱ ψάλλοντες τοὺς νοητοὺς όφθαλμούς τῆς ψυχῆς τους στὸ ὕψος τῶν νοημάτων τῶν θεοπνεύστων καὶ θεοφορήτων λογίων τῶν ὕμνων καὶ ἐκζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν νήψη καὶ κατάνυξη κατὰ τὴν ὥρα τῆς ψαλμωδίας, διδάσκονται ταυτοχρόνως καὶ τὸν τρόπο καὶ τὸ ὕφος αὐτῆς. «Τὰ λόγια πάνω ἀπὸ ὅλα», «ψάλλω λόγια, ὄχι μουσικὰ σημάδια», «ἢ δαμάζεις τὸν τρόπο (τὴν τεχνικὴ) καὶ ψέλνεις τὰ λόγια ἢ μένεις δέσμιος τοῦ τρόπου, προσκολλημένος στὴν τεχνικὴ καὶ χάνεται ή οὐσία», ἔλεγε ἐπανειλημμένως ὁ παπα-Γαβριὴλ Καρεώτης4.

Ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, συνάγεται, κατὰ συνέπεια, τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὀρθὴ ψαλμώδηση ὀφείλει νὰ ἀκολουθεῖ καὶ νὰ σέβεται τὴν γνήσια μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση καὶ παράλληλα θὰ πρέπει νὰ ἀποδίδεται «μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως».

 $^{^{1}}$ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία», 1939, σ. 162.

² Ἀπομαγνητοφωνημένη συνομιλία, 1959.

³ Έλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τόμος 5, σελ. 12 καὶ ἑξῆς.

⁴ Δημοσίευση Μαρκέλλου Πιράρ στὸν ἱστότοπο «Ψαλτολόγιον», 2008.

Δυστυχῶς ὅμως, μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν, κάποτε ἡ κακῶς ἐννοουμένη πρόοδος ὁδήγησε σὲ ἀνεπιθύμητα ἀποτελέσματα σχετικῶς μὲ τὴν ψαλτικὴ ἀπόδοση τοῦ παραδεδομένου χαρακτηριστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὕφους τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ἀκόμη καὶ στὴν ἀντικατάστασή της ἀπὸ ἄλλα εἴδη μουσικῆς. Σὲ ὅλους, βεβαίως, τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας ἡ πρόοδος εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ εὐκταία. Ὅμως, ὡς πρὸς τὴν βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσική, παρατηρεῖται τὸ ἑξῆς παράδοξο: γιὰ τὴν θεόπνευστη αὐτὴ τέχνη δὲν νοεῖται ὡς πρόοδος ἡ προσθήκη οἱουδήποτε νεωτερισμοῦ, ἡ ὁποία ἀλλοιώνει καὶ παραχαράσσει τὸν ἱεροπρεπῆ της χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἡ εἰσχώρηση καὶ ἡ στροφὴ πίσω, πρὸς τὰς ρίζες της. ὙΕγραφε σχετικῶς ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Ψάχος: «Ἄν εἰς πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιστήμην ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πρόοδος συντελεῖται διὰ τῆς πορείας πρὸς τὰ πρόσω, ἡ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μουσικῆς ἀνόρθωσις καὶ ἀναβίωσις, κατ᾽ ἀντίστροφον λόγον, θέλει συντελεσθῆ διὰ τῆς πορείας πρὸς τὰ ὅπισθεν».5.

Έπομένως, ἀποτελεῖ ἱερὰ ὑποχρέωση ὅλων ὅσοι ἐπιδίδονται μὲ ἀφοσίωση στὴν ἐπιτέλεση τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἱεροψάλτου νὰ διατηρήσουν ἄσβεστη τὴν κανδήλα τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς παραδόσεως. Καὶ καρπογόνος τρόπος πρὸς τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ εἶναι ἡ ἀναδρομὴ στὶς κληροδοτούμενες ἠχογραφήσεις τῶν ἀειμνήστων διδασκάλων τῆς μουσικῆς, ποὺ τὴν ὑπηρέτησαν μὲ ταπείνωση, ἔνθεο ζῆλο καὶ ἐφ᾽ ὅρου ζωῆς, παραδίδοντας στοὺς νεωτέρους μία σπουδαία μουσικὴ παρακαταθήκη, ἕνα πλοῦτο ἀνεκτίμητης πολιτισμικῆς ἀξίας.

Σὲ τοῦτο λοιπὸν τὸ πλαίσιο, ἐπιχειοήθηκε ἡ ἀξιοποίηση ἀρχειακῶν ἠχογραφήσεων τοῦ ἀειμνήστου ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Θρασυβούλου Στανίτσα, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἡδύμολπη, εὔστροφη φωνή του καὶ τὴν ἀπαράμιλλη, ἐκφραστικὴ τεχνική του χάραξε ἀνεξίτηλα τὸν νεώτερο ἑλληνορθόδοξο μουσικὸ πολιτισμό. Παραλαβὼν ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιο Μιχαηλίδη («Σόμπατζη») τὰ μυστικὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως ὅπως αὐτὴ φυλασσόταν ὡς τιμαλφὲς στὸν πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναό, καὶ θητεύσας ἐκεὶ ἐπὶ πολλὰ συναπτὰ ἔτη - ἀπέναντι στὸν ἀείμνηστο Κωνσταντῖνο Πρῖγγο, μετακένωσε ἀργότερα τὶς σπουδαῖες αὐτὲς ψαλτικὲς ἐμπειρίες του στὴν ἀποπροσανατολισμένη τότε μουσικῶς πόλη τῶν Ἀθηνῶν. Ἄν καὶ σὲ ὁρισμένες περιπτώσεις ἐξετράπη ἴσως τῶν παραδεδομένων, ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον - ιδίως στὰ ὀρθρινὰ μαθήματα, ὅπως ἐν προκειμένφ οἱ Τιμιωτέρες- διετήρησε καὶ ἀνέδειξε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Στὸ παρὸν μικρὸ μουσικὸ ἐγκόλπιο παρουσιάζονται συγκεκριμένως ἀπομαγνητοφωνημένες οἱ κατ᾽ ἦχον ἐκτελέσεις τῆς Θ΄ Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...» καὶ τῶν ἐνδιατάκτων πρὸ αὐτῆς στίχων τοῦ α΄ χοροῦ, ὅπως αὐτὲς ἀποδίδονταν ἀπὸ τὸν κορυφαῖο μαΐστορα στὸν Ἱ. Ν. Ἁγίου Δημητρίου Αμπελοκήπων. Σὲ κάποιες περιπτώσεις ἀξιοποιήθηκαν καὶ ἠχογραφήσεις προερχόμενες ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φαναρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ δὲ ἀνήκοντες στὸν β΄ χορὸ στίχοι τονίστηκαν κατὰ τὸ αὐτὸν ὕφος ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενο. Γιὰ λόγους διευκολύνσεως καὶ χρηστικότητας τοῦ ἐγκολπίου, οἱ ἐκάστοτε μελικὲς ἐκδοχὲς ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς μετὰ ἀπὸ κάθε

.

 $^{^5}$ Ή Παρασημαντική τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Κ. Α. Ψάχου, Άθῆναι, 1978.

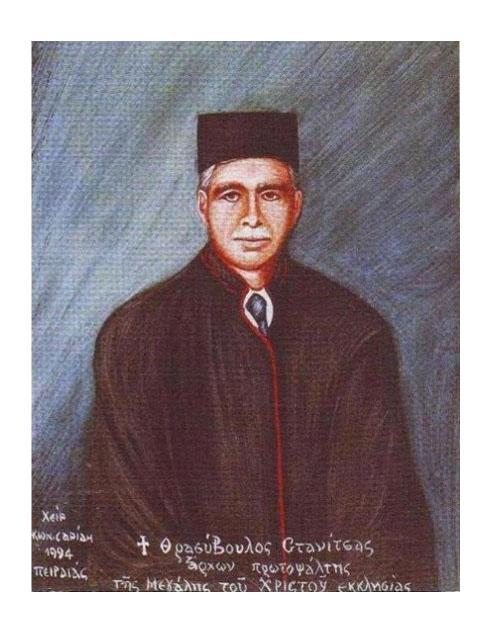
στίχο. Ἔτσι, τὶς ἴδιες ἐκδοχὲς συναντᾶ κανεὶς τόσο μετὰ τοὺς στίχους τοῦ α' ὅσο καὶ μετὰ τοὺς στίχους τοῦ β' χοροῦ.

Ή ψαλμώδηση τῆς Τιμιωτέρας ἀπὸ τὸν Θρασύβουλο Στανίτσα γινόταν σύμφωνα μὲ μαρτυρίες ἀπὸ στήθους καὶ ὅχι ἀπὸ κάποιο σχετικὸ μουσικὸ χειρόγραφο, ἐνῶ ἡ ἀκολουθουμένη χρονικὴ ἀγωγὴ ποίκιλλε μεταξὺ 136 καὶ 156 κτύπων τῆς κλίμακας Mälzel, ἀναλόγως προφανῶς τῶν ἑκάστοτε συνθηκῶν. Μὲ μία ἐφ᾽ ὅλης τῆς ὕλης ἐπισκόπηση τῶν ἐν λόγῳ είρμολογικῶν μελῶν παρατηρεῖται ὁ διακριτὸς μὲν συσχετισμός τους μὲ τὰ τοῦ Πέτρου μέλη, ἐνῷ θαυμάζει κανεὶς τὴν τεχνηέντως ἐκφραστική τους ἀνύψωση καὶ ἀνάδειξη, γεγονὸς ποὺ καθιστᾶ τὶς ἐκτελέσεις αὐτὲς μοναδικὲς καὶ ἀνεπανάληπτες.

Κρίνεται σκόπιμο νὰ σημειωθεῖ στὸ σημεῖο αὐτὸ πώς, λόγω τοῦ ὅτι στὸν βαρὺ ἦχο δὲν βοέθηκαν ἠχογοαφήσεις τοῦ ἀειμνήστου ἄρχοντος, ταξινομήθηκαν στὸ Παράρτημα παρατιθεμένου $\tau o\tilde{\upsilon}$ μουσικοῦ σχετικές καταχωρίσεις, κειμένου Πελοποννησίου («Μουσική Πανδέκτη», 1851). Ήχογραφήσεις «Τιμιωτέρας» ἀειμνήστου δὲν βρέθηκαν ἐπίσης ἐπίσης καὶ στὸν πλ. δ' κατὰ τριφωνία, ὁπότε ἀντ' αὐτῆς περιλαμβάνεται όμοίως στὸ Παράρτημα ἡ ἀντίστοιχη τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου («Μουσική Πανδέκτη», 1851). Γιὰ τὴν κατάρτιση τῆς Τιμιωτέρας στὸν πλ. α΄ ἦχο ἐλήφθη ύπ' ὄψιν σχετική ήχογράφηση τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Πρίγγου γιὰ τὸν κ. Δημήτριο Νεραντζή, καθώς καὶ μία σπανίζουσα (πλὴν ἠμιτελὴς) ἠχογράφηση Τιμιωτέρας τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ α΄, ποὺ παρεχώρησε εὐγενῶς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ του φωνοαρχείου ὁ πρωτοψάλτης κ. Εὐάγγελος Σφακιανάκης.

Ἐπιπροσθέτως, καὶ γιὰ νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ σύγκριση τῶν μελικῶν ἐκδοχῶν τοῦ Στανίτσα μὲ αὐτὲς τοῦ Πέτρου, καταχωρήθηκαν συνολικά καὶ οἱ κατ᾽ ἦχον Τιμιωτέρες τοῦ δευτέρου, ὅπως αὐτὲς δημοσιεύονται α) στὶς ἐκδόσεις τῆς σειρᾶς «Μουσικὴ Πανδέκτη» (1851), β) στὶς ἐκδόσεις τῆς σειρᾶς «Μουσικὴ Βιβλιοθήκη» (1869), καθὼς καὶ γ) στὸ Ἀναστασιματάριον τοῦ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (1905). Τέλος, χάριν πληρότητος, παρατίθενται ἀπὸ χειρόγραφα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα οἱ Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου καὶ στὴν γραφὴ τῆς ἐποχῆς του (τόσο σὲ ἀργὸ ὃσο καὶ σὲ σύντομο μέλος).

Διάπυρες εὐχαριστίες ὀφείλονται στοὺς κ. Νικόλαο Μάννη, ὁ ὁποῖος παρεχώρησε τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα, στὸν μουσικολογιώτατο ἁγιοσυμεωνίτη μοναχὸ π. Βαρσανούφιο Χάρη γιὰ τὴν συμβολή του στὴν καταγραφὴ τῆς στιχολογίας τῆς Τιμιωτέρας στὸν βαρὺ ἦχο, σύμφωνα μὲ τὴν ψαλτικὴ παράδοση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Συμεὼν Νέου Θεολόγου Καλάμου Ἀττικῆς (ἡ ὁποία ἕλκει τὴν μουσικὴ καταγωγή της ἐξ Ἁγίου Ὅρους), στὸν ἔγκριτο πρωτοψάλτη κ. Νικόλαο Γιάννου καὶ στὸν ἀξιοσέβαστο Ἄρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Ἁγιωτάτης Ἁρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως κ. Δημήτριο Ἰωαννίδη γιὰ τὶς πολύτιμες συμβουλές τους σὲ ζητήματα ὀρθογραφίας τῆς παρασημαντικῆς σημειογραφίας, καθὼς καὶ στὴν φιλόλογο κ. Εἰρήνη Τσαμκιράνη, θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Καβάλας Ματθαίου Τσαμκιράνη, ποὺ δέχθηκε νὰ προλογίσει τὸ παρόν.

Αί κατ' ἦχον «Τιμιωτέραι» Θρασυβούλου Στανίτσα. Ἀπομαγνητοφωνημέναι ἐκτελέσεις.

Με γα $\lambda \nu$ νει η ψυ $\chi \eta$ μου τον $K \nu$ ρι $\delta \nu$ και η γαλ $\delta \nu$ α σε το $\delta \nu$ πι τω $\delta \nu$ α $\delta \nu$ τω $\delta \nu$ τη $\delta \nu$ ρι $\delta \nu$ $\delta \nu$ ρι $\delta \nu$ $\delta \nu$

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον $\frac{3}{6}$ Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{6}$

$\mathring{A}\lambda\lambda\omega\varsigma$. \mathring{G}

 x^{2} O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον $\frac{3}{3}$ Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$

Άλλως. Δ΄

O the poly he has a set a o du vator kal a o du vator kal a vi on to o no ha au tou kal to e he or au tou eic he ne an kal he voic au tou $\frac{3}{6}$

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον $\frac{3}{3}$ Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\pi}{q}$

Άλλως. Δ

Thu ti μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον $\frac{3}{3}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$

Thu ti μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ο το κον σε $\frac{3}{4}$ ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε $\frac{1}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{4$

* το νο μεν

π q

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον $\frac{3}{3}$ Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{3}$

$^{\prime}$ Αλλως. $^{\prime}$

* το νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

π q

^{* 3 3 2 \(\}dagger \) νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ω ων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

An te ha be to Is ra ha tal dos an ton mun son nai e he ous ka dws e ha hy se pros tons ha te ras η mun to A bra am kai tw sper ma ti an ton e ws ai ω ω ω ω ω ω

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

π q

An te ha be to Is ra ha ha are doc an ton mun sound wat e he once ka dwa e ha ha se proc tons ha te ras he was a a am kai two sper ma ti an ton e was all was all wo not be are all and the second of the second of

Με γα λv νει η ψυ $\chi \eta$ μου τον K v $\rho ι$ ον $\kappa α ι$ η $\gamma \alpha \lambda$ $\lambda ι$ α σε το Πνευ $\mu \alpha$ μου ϵ $\pi ι$ $\tau \omega$ $\Theta \epsilon$ ω ω $\tau \omega$ $\Sigma \omega$ $\tau \eta$ $\rho \iota$ $\mu \omega v$

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φϑο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

 x^{2} O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι x^{2} ου σι με πα α σαι αι γε νε αι

Thu ti mi ω te ran twn Xe rou bim kai en do ξ 0 te ran a suy kri i two twn Se ra fim thn a di a fid ran Θ E on Lo ran twn on two Θ E o to o kon se e me ya lu nen

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότεοον (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

O ti ε poi η se moi me ya lei a o du va toc kai a yi ov to o vo ma au tou kai to ε le oc au tou eic ye ve au kai ye ve au toic fo bou me voic au tou

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο π

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

Thut i mi we territary Cerci bim kai en do ξ 0 te ran a suy kri i two two Sera fim thu a di a fid ran Ge on Lo γ 0 on te kou san thu on two Qe o to o kon se e me γ 0 di men

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε επλησεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φϑο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ νο μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

Thu ti μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ρα αν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον $\frac{3}{3}$ σε ε ε με γαα λυ νο ο μεν

 $\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αιω νος

Thut i mi we terrinal constant constan

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

Thu ti μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ρα αν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον $\frac{3}{3}$ σε ε ε με γαα λυ νο ο μεν

$\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο το ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον α ο γον τε κου ου σαν την ον τως Φε ο το κον σε με α λυ α νο ο μεν

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ällws. π

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο το ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φϑο ρως Θε ον Ωο Ωο γον τε κου ου Ωαν την Ωον τως Ωε ο το κον Ωε με Ωα Ωυ νο Ω μεν

x = x

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Άλλως. π q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο το ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φϑο ρως Θε ον Ωο Ωο γον τε κου Ωο Ωο την Ωον τως Ωε Ωο το κον Ωε με Ωο Ωον Ωον

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}$

Άλλως. π q

Thu ti μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο το ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον $\frac{3}{4}$ π $\frac{3}{4}$ $\frac{$

^{*} $\frac{\pi}{q}$ $\frac{\pi}{t\eta\nu}$ 0 0 on two Θ e 0 to kon se he $\gamma\alpha$ $\lambda\nu$ ν ν 0 0 hen

An te la be to Is ra hl paidos an ton $\mu\nu\eta$ such that if the our ka vwr e la la la se pror tour pa τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε Π q ως αι ω ω νος Thu ti mi ω te ran twu $X\epsilon$ rou bi im kai en do ξ o τε ραν α συγ κρι τως τωνΣε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα *...* √*... (* 77 Άλλως. π υ νο ο μεν Thu ti mi ω te ran twn Ce rou bi im kai en do ko te ran a sug kri two twn Se ra fim thn a di a fido rws $\Theta \epsilon$ on Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ *....* √2/2 *f*. าา υ νο ο μεν

^{*} $\frac{\pi}{q}$ $\frac{1}{\text{th}}$ 0 0 on twich Θ e o to kon se me $\gamma\alpha$ λv v no 0 men

7
H χ oς $\overset{L}{\ddot{h}}$ $\overset{}{\searrow}$ $\overset{}{\chi}$ $\overset{}{\chi}$ $\overset{}{\chi}$ $\overset{}{\chi}$ $\overset{}{\chi}$

Mε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η $\frac{3}{3}$ γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου

Thu ti μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο μεν

Άλλως.

Την τι μι ω τε ραντωνΧερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον $\frac{3}{2}$ Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με $\frac{6}{2}$ γα α λυ νο μεν

^{*} Άκριβὴς ἀπομαγνητοφώνησις ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὅρθρου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὠρθοδοξίας 1963 ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καθ᾽ ἢν ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Άγίου Ὅρους.

Thu ti μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο $\frac{6}{\chi}$ μεν

$\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Την τι μι ω τε ραντωνΧερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον $\frac{3}{3}$ Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με $\frac{6}{3}$ χα α λυ νο μεν

^{*} Άκριβὴς ἀπομαγνητοφώνησις ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὅρθρου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 1963 ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καθ᾽ ἢν ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Άγίου Ὅρους.

O the π told π over π derivation and π derivation in the π derivation and π

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ νο μεν

Άλλως.

Την τι μι ω τε ραντωνΧερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον $\frac{3}{2}$ Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με $\frac{6}{2}$ γα α λυ νο μεν

Thu ti mi we te ran twu Xerou bim kai en do ko ko te ran a su con te kou san thu on two Qe o to o kon se me ya a lu nen $\frac{6}{\chi}$ men

 $\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Την τι μι ω τε ραντωνΧερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον $\frac{3}{2}$ Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με $\frac{6}{2}$ γα α λυ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των $\frac{\Delta}{2}$ Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο το ο ο κον σε ε με γα λυ νο μεν

^{*} $\frac{\rho}{\epsilon}$ $\frac{$

An te ha be to Is ra hl paids dos an ton mun sun sun sun sun ton μ nai dos an ton μ nai dos an ton μ nai e he ons ka dws e ha ly se pros tons pa te ras μ mun two A bra am kai two sper ma ti an ton e ws ai μ nos

λο νο μεν

An te ha be to Is ro hy tall dos an ton munh such that e has be one kan dwg e ha hin se prostone par te rous him kal was an an an ton e we all was an any kri two two Xe ron bim kal was do be on ho you tee kon san thin on two Ge o to o o kon se e me ya hu no need that the open se we are the part of the thin and the second second the open second that the second second the open second second the open second second

Ήχος η Ϋ

Με γα $\lambda \nu$ νει η ψυ $\chi \eta$ μου τον $K \nu$ ρι $\delta \nu$ και η γαλ $\delta \lambda$ ι $\delta \nu$ σε το $\delta \nu$ πνευ μα μου $\delta \nu$ πι τω $\delta \nu$ $\delta \nu$

O ti ϵ πε βλε ψεν ϵ πι την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι $\frac{3}{2}$ ου σι με πα α α σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο <math>ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ ν νο μεν

O ti ϵ ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ϵ λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο <math>ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον α ε με γα λυ ν νο μεν

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο <math>ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ ν νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου και πλου τουν τας ε ξα πε στειλε κε νους

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο <math>ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ ν νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

An te $\lambda \alpha$ be to Is $\rho \alpha$ hy $\pi \alpha 1$ dos an ton $\mu \nu \eta$ such that ϵ he one ka dws ϵ ha hh se $\pi \rho \circ \zeta$ tons $\pi \alpha$ te $\rho \circ \zeta$ h $\mu \circ \psi \circ \zeta$ and ϵ he are ϵ has a ϵ ha

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο <math>ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον α ε με γα λυ υ νο μεν

An te ha be to Is ra ha tai dos an ton mun sun sun tai e he once ka dws e ha hi se proc tons ha te ras, he mun tai a am kai two sper ma ti an ton e ws ai whose wos

Την τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

Ήχος η ω Βου

O ti ϵ πε βλε ψεν ϵ πι την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι $\frac{3}{4}$ ου σι με πα σαι αι γε νε αι

O the π point π se mon π se mon π and π sent π o den π o den π toc kan π yi on to o no mata and ton kan to e de oc and ton ton eic ye ne and kan ye ne and tonch for bon π and π tonch eic ye ne and kan ye ne and tonch for bon π and π tonch π

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως $\frac{4}{x}$ $\frac{8}{x}$ $\frac{1}{x}$ $\frac{3}{x}$ $\frac{3}{x}$

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως $\frac{4}{x}$ $\frac{8}{x}$ $\frac{1}{x}$ $\frac{3}{x}$ $\frac{3}{x}$

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

An te la be to Is ra hl pa hl pai doc au tou mun syn vai e le ouc ka yws e la lh se proc touc pa te rac h mun two two A bra am kai two sper ma ti au tou e w we ai w voc

Ήχος η ι νη

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κου σαν την ον τως Θε <math>ο το κον σε με γα λυ υ νο μεν

Άλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φϑο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο μεν

 $\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κου σαν την ον τως Θε <math>ο το κον σε με γα λυ ν νο μεν

 $\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Thu ti mi ω te ran two Xe rou bim kai en do ξ 0 te ran a suy kri i two two Se ra fim thin a di a fid ran ω 0 rou te kou san thin 0 o on two Qe o to kon se me ya ω 0 di ω 0 di ω 0 de o to kon se me ya ω 0 di ω 0 d

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φϑο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ ν νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του $\frac{3}{\delta \iota} = \frac{1}{\delta \iota} = \frac{3}{\delta \iota}$

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο <math>ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο μεν

Άλλως.

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε <math>ον Λο <math>ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο μεν

 $\lambda\lambda\lambda\omega\varsigma$.

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Ποίγγου.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Θέσεις Θρασυβούλου Στανίτσα καθ' ύπαγόρευσιν Νικολάου Γιάννου.

^{*} \vec{x} \vec{y} \vec{z} \vec{z}

An te ha be to Is ra ha tai dos an ton mun son nai e he ons ka dws e ha hy se pros tons ha te ras η mun to A bra am kai to sper ma ti an ton e ws ai w nos

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα <math>λυ υ νο μεν

Άλλως.

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

Ύσεραγία θεοτόκε, σώσον ήμας.

Θέσις Θρασυβούλου Στανίτσα καθ' ύπαγόρευσιν Νικολάου Γιάννου.

^{*} Την ο ο ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

парартнма

Με γα $\lambda \nu$ νει η ψυ $\chi \eta$ μου τον $K \nu$ ρ ι ρ υ και η $\gamma \alpha \lambda$ λ ι α σε το $\pi \nu$ εν $\mu \alpha$ μου ϵ π ι τω $\Theta \epsilon$ ω ω $\tau \omega$ $\Sigma \omega$ $\tau \eta$ ρ ι μ ρ υ ω

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με $\gamma \alpha$ λυ υ νο ο μεν

O the α parable were α then α and α to α then α and α probability of the α probability of α probability of the α pro

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

O the poly he has a set a o du na tockal a o du na tockal a vi on to o no ha au tou kal to e de of au tou eig ye ne an kal ye ne an tolg fo bou he e na nois au tockau to

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ
δι ι ας αυτων

Μέλος Πέτοου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως <math>Θε ο το ο κον σε με γα λυ ν νο ο μεν

An te ha be to Is ra ha tai dos au tou mun sun vai e he ous ka dws e ha hn se pros tous pa te ras $\eta \quad \mu\omega\nu \quad t\omega \quad A \quad \beta\rho\alpha \quad \alpha\mu \quad \kappa\alpha \quad t\omega \quad \text{sper ma ti} \quad \alpha\nu \quad \text{tou e} \quad \omega \varsigma \alpha \iota$ $\frac{1}{27}$ $\omega \quad \omega \quad \nu \circ \varsigma$

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ήχος η ζί _ 2

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Thu ti mi
$$\omega$$
 te ε ran two Xe rou bim kai εv δο ξο te ran α sughthat the a α diagram of the rough range of the rough

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

O the π point π section π are then the π and π is a so π not too in the π and π is a solution π is a solution π and π is a solution π is a solution π and π is a solution π is a soluti

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Thu ti μι ω τε ε ραντων Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σερα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Thu ti μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ου Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

An te ha be to Is rath and dos an ton minds wat e he one ka dws e ha hy se pros tons ha te rath η and η are the η and η and η and η and η are the η and η and η and η are the η and η and η and η are η and η and η and η and η are η and η and η and η and η are η and η and η and η are η and η are η and η and η are η and η and η are η are η and η are η and η are η are η and η are η are η and η are η and η are η and η are η are η and η are η are η are η are η and η are η are

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Αί κατ' ἦχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Πανδέκτη, ἔκδ. 1851.

Τιμιωτέραι Σύντομαι κατ' ήχον Πέτρου Λαμπαδαρίου Tixos q ma Di X Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμή και εν δο ξο ひっとしいっしゃっとっし τεραν α συ χρι ι τως των Σερα φιμ την α δι αφ θο ρος Θε ον λο γον τε χου ού σανος την ον τως Θε ο τοχον سي بترد شدر ش Tixos in na Τ ην τι μι ω τε εραντων Χερου βιμ σ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ. την α δι α φθο ρως Θεον λο γον τεχουσαν την ον τος Θε ο το κον ق سے سے د د د ήχος ίπ Γα Πα σε με γα λυ νο μεν Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερου διμ ή και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως τω ων Σε ρα α φιμ. η την α δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε χου ου σαν φ την ον τος Θε ت درادک سرددی ب Tixes & • το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν

-,--,--Τ΄ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου διμι λικαι εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τος των Σε ρα φιμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε χουσαν λ την ον τως Θε ο το ο د د کیاسد و د ήχος देव χον σε με γα α λυ νο μεν Τ ην τι μι ω τε ραν των χε ρου διμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ή την α δι α φθο ο ρος Θε ον λο ο γον τε χου σαν ς την ον τως Θε ο 6222-Cesë το κον σε με γα λυ νο ο μεν πχος λως T ηv $\tau \iota$ $\mu \iota$ ω $\tau \varepsilon$ $\rho \alpha v$ $\tau \omega v$ $\chi \varepsilon$ $\rho \circ u$ $\delta \iota \mu$ ω $\chi \alpha \iota$ εv $\delta \circ$ ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ. την α δι α φθο ο ρως Θε ον λο γο ον τε χουσανώς την ον τως Θε ο ミーションーー ぐしっしょう το κον σε με γα λυ νο ο με εν έχος α Γα

Τ ην τι μι ω τε ραντωνΧερου διμ 👸 και εν 🗞 ξο τε ραν ασυγ κρι τως των Σε ρα φιμ λλ την α δι α د دسه سره ایری سرد در در چیز φθο ρως Θε ον λο ο γον τε χου ου σαν λι την ον τως Θε ο το ο χον σε με γα λυ υ νο ο μεν τίχος λός Νη م سار شرک کی سرم Τ ην τι μι ω τε εραντων Χερου διμβ, και εν --- 6--- 6--- 5--- 5--- Coδο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σερα φιμ δι την α δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε χου σαν οι την οντως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν "Ετερος ήχος λος νη Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου διμός και εν δο ξο τε ραν α συ χρι τως των Σεραφιμοζ την α δι α φθο ρως Θ ε ον λο ο γον τε χου σαν $\frac{\Delta}{O}$ την ον τως Θ ε ο το χον شي يختون شدودر σε εμεγα λυ υνο ο μεν

Αί κατ' ἠχον «Τιμιωτέφαι» Πέτφου Λαμπαδαφίου τοῦ Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Βιβλιοθήκη, ἔκδ. 1869.

T ην τι μι ω τε ρχν των Xε ρου διμ \ddot{R} και εν δο ξο $τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ. <math>\ddot{β}$ την α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κου οο σαν ζί την ον τως Θεο το ستريوس درڪ د **Ετερον.** KON OF HE YOU AU O NO O H.A ---ندد تی --- ت ددیا است در در ایساد در سیار در ایساد در سیار از در ایساد در سیار در ایساد در سیار از در ایساد Την τι μι ωτε ε ραν των Χε ρου δ:μκαιεν δο ξο ニョンコーペンペンジェーーーーウン TE PAN α out able totan Si babih d tun α ge α eq. box Θε ον Αο γον τε κου ου σχν ή την ον τως Θε ο το κον شريوو در Την τι μι ω τε ε ρχντων Χε ρου διμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τω, των Σερα φιμ την α δι α φθορως Θεον Λο γον τε χουσαντην ον τως Θε ο το χον σε ε و دیستاد و Ετερον. עזאן סע על אין אין

Την τι μι ω τε εραντων Χε ρου διμ και εν δυ ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ των α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο τοκον σε με γα α λυ νο μεν

Η Τιμιωτέρα.

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου διμ και εν δο ξο τε ρεν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ q την α δι α φθο ο ο ρως q Θε ον Λο γον τε κου σαν q την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Την τι μι ω τε ταν των Χε ρου ΙΙ Τιμιωτέρα. Α Χ Ειμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ. Α την α δι α φδο ο ρως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν Καὶ οῦτω. Α

 T_{NV} τι μι ω τε ραντωνχε ρου διμ και Η Τιμιωτέρα.

εν δο ξω τε ραν α συγ κρι τωςτωνζε ρα φιμ λλτην α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν ζ την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο ο μεν

Η Τιμιωτέρα.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου διμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τωςτων Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ο ο ρως θε ον Λο γο ον τε κουσανε την ο ον τως θε
ο το κον σε με γα λυ νο ο με εν

 $T_{ην}$ τι μι ω τε ρχντωνΧε ρου διμ ζί χαι εν δο ξο τε ραν α συγχριτωςτωνΣε ρα φιμ ΩΩ την α δι α φθο ρουςΘε ον Λο ο γον τε κου ου σαν ΩΩ την ον τως Θε ο τοχον

QE HE λα yn n λο ο hελ

Η Τιμιωτέρα. T_{NV} τι μι ω τε ραντωνΧε ρου διμ και εν δο ξο τε ραν α συγ χριτωςτων Σε ρα φιμ d την α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το ت دور دیشت NON OF HE YOU YOU HEN Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου διμ και εν δο ξο سساست، دودگی پیدوددگ τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρχ φιμ β την α δι α φθο ーーー(>>ーー " ツーー" いっつ ρυς Θε ον Λο ο γον τε χου σεν την ον τως Θε ο το شروو وشرار و درگرای NOV OE E HE YX DU U VO O HEV

Αί κατ' ἤχον «Τιμιωτέφαι» Πέτφου Λαμπαδαφίου τοῦ Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου ἄναστασιματάριον Νέον ἄργὸν καὶ Σύντομον μελοποιηθὲν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου καὶ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου, ἔκδ. 1905.

Τ ην τι μι ω τε ρχν των Χε ρε βιμ ή και εν δο ξο ρως Θε ον Λο γον τε κε ε σαν <math>χ την ρως Θε ο τοκονσε με γχ λυ υ νο ο μεν 9 'Ωδή Θ΄. Ἡ Τιμιωτέρα. γ Bu. Τ ην τι μι ω τε ερχντων Χε ρε βιμ κ χχι εν δο ξο τε ρχν χ συγ κρι ι τωςτων Σε ρχ φειμ β την χ δι α φθορως Θε ον λο γον τεχεσχνώς την ον τως Θε ο το χον σε εμεγαλυ νο μεν P 'Ωδή Θ΄. Ἡ Τιμιωτέρα. η Πα. χ ξο πε ραν α συγ κρι τωςτων Σε ρα φειμ ζ την α δι α φθο ο ο ρως ή Θε ον Λο γον τε κου σαν ή την 70200-020103= ον τως θε ο το ο χον σε με γχ λυ υ νο

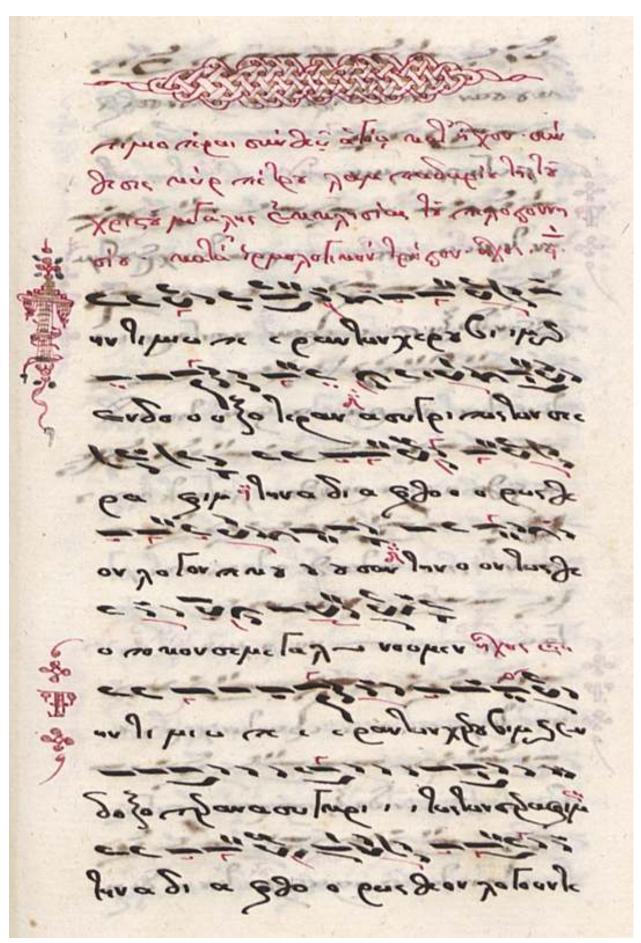
ーートリー・アー・アー \mathbf{T} ην τι μι ω τε ραν των \mathbf{X} ε ρα $\boldsymbol{\varepsilon}$ ιμ και εν δο $\frac{1}{2}$ δο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ λ την α δι α φθο ορως Θ ε ον Λογον τε κα σαν την ον τως Θ ε 一ついらいこうご ο το κον σε με γα λυ νο μεν Ψάλλεται καὶ οῦτω. 🟃 T by the interpretation that X_{ϵ} by δ_{i} and δ_{i} and δ_{i} ξο τε ραν α συγ κρι τωςτωνΣερα φειμ ζή την α δι α α φθορως Θε ον Λογον τε χε ε ε σχν α την ον v——000000 τως Θε ο το κον σε με γχ λυ νομεν

Τ ην τι μι ω τε ραντωνχε ρου βιμ η α και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σερα φειμ η η την α δι α φθορως $\frac{\lambda}{2}$ $\frac{\lambda}{2$

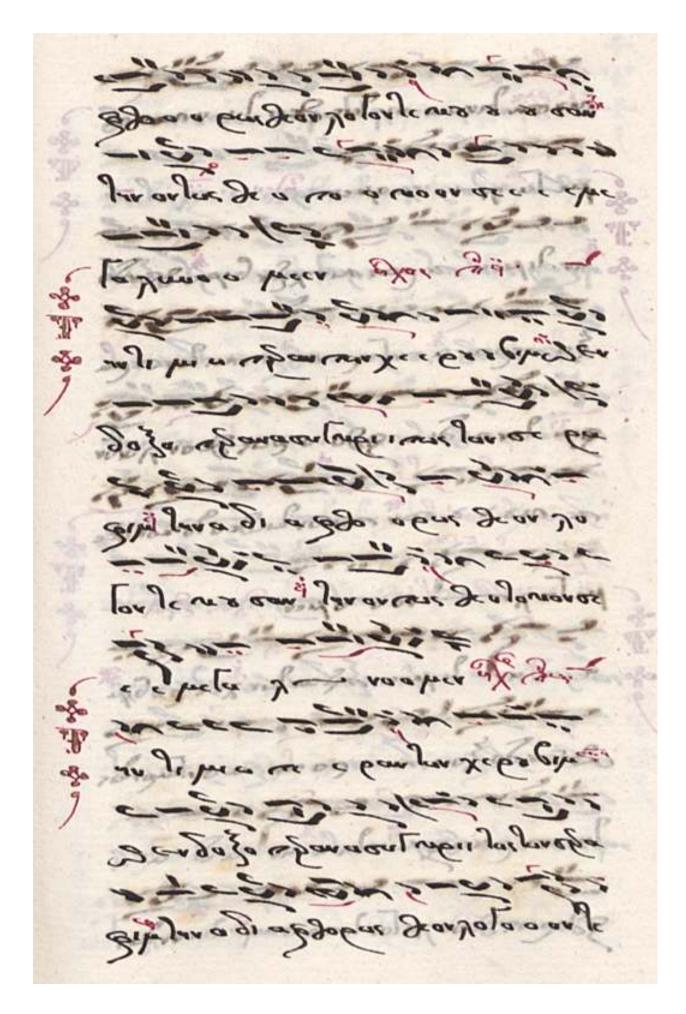
' Ω S' Θ' . 'H Timiw τ é ox λ Ξ Bs. χ Τ ην τι μι ω τε ε ρχν των χε ρε βιμικαι εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως τως Σερα φειμι την α δι α φθο ο ορως Θε ον Λο γο ον τε κυσανώτην ο ον τως Θε ο το xον σε hε λα yn λο ο hε ελ Ή τιμιωτέρα. χ Γα. T ην τι μι ω τερχντωνXε ρε ε ιμ χχι εν δο ξο TE PXV α GUY XOL TWSTWV Σ E PX φ ELYL Q TYV α δ L α ひょうーーーへいらゅう・ーー φθορως θε ον Λο γον τε κα σαν την οντως θε ο το いんこうりょう xov as he la yn no hen T ω τ_{ϵ} ω τ_{ϵ} ω τ_{ϵ} ω τ_{ω} τ_{ω} ξο τε ραν ασυγ κρι τως των Σε ραφειμος την α δι α φθο ρως θε ον Λο ο γον τε κε σαντην ον τως θε ο το κον σε εμεγα λυ υ νο ο μεν

T ην τι μι ω τε ρχντωνχε ρε ειμ χαι εν δο ξο τε ρχν α συγ χρι τωςτωνΣερχ φειμ ή την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κε ε σαν την ον τως Θε ο το χον σε ε με γχ λο υ νο ο μεν

Αί κατ' ἦχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ γραφὴν Ἀποστόλου Κώνστα ἢ Κωνστάλα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας Παπαδικῆς (Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, ἀρ. χφ. 1869, χρονολ. 1821).

was con jarange de o coo monas e preta paraprer axis. is. ナティー・ニー・ニュー % an phia sec c com jan x pagh) SHEET WELLS Dengo to se of com acutable in minima lexander Just few as ba a dely for a gi サーナーニーニー いっぱい a lego o o o Gargear Jolory as s tes - Timers Sosom is some of or ge a form is now 12 incitations Load - ha a her 2x of so では、大きなので of an proce ce companych & ニュニュンニニニュー Comoser So So mpon agrillagi 一ついまり」という 1 1 mis Janas Garding, gara gia

we am gras a or Jak Den ja ave 一里的一一 on situro es bon wax be giber genga La seban a an laber in a les galache dily june give 880 a bal gran your no a wer was gar. a a an je bre se forger tre 6 2 gds established Dergo go me a baan o artupilar Jan as booding jan un age a 2 gobert gran La par jeurs amy junas jot

in Je he a whom we to be pile of go ga go an aanwoo. gas garechadis Juago a ego a back gran you 414 Lan we was a con pro anjours a wareaness mens as the Cycles show when peta 7 - vaper nala am lapor de ogo un jehoren weben jen wight. & Xal . i. ----Xc6xer Scrgage woon a an was gal gen ac 60 din war gi a Egobert year Dalar was am pranjar geo wasser of in it has soborger the spingenge - Marie Comme ga whoma an way at far as ba dimpera Dia Egobargear Defarmens con for as for year no man ashe for som down is to og an je bue webon wax & spingsonge 一一つっているのではいってん Ja whoman who preparacha ding you or gra & gobal gran Dalan were & com gan Jan - Sy - - comet conjoi gea remnache la Vonacher いっているとしてい of da within whomyon Xchopite of you 13>---Borgogo when a an was just jan as be Bir year or gio Egobor gran Volar winsam

-10 To day han wearenxies charge 20 Ago go whom a an Lubigat paracho Bing Jana go a Booker gran de par masam prosper de a mousache fa DA John or webongan Xebs pile open 20-20 ---20 go gom a an publicus grace a dinge agia degobargando per wisaan anjas De a wasaache for Janaher . とできるよう シーニ の 30 way ber or webanguak Es ein mango fo

ころうとう かって よりん coma an web griger aboding sanage a المراجعة والمراجعة والمراج Solar groad o pageurs & con waran the sound of the contract Jaigs a janos ashela Jana abes you The state of the s of no we has a sompand begin in an المن عاد در در در المناسبة Soje bon a an whigh you pe bording you gi a Egobal gear Jama we us com Jana pri ge a warranas astre la Janames the second second To day to a whom on Xcos gibe of the gy. caccargo manages Bergo follow aar weger ger apalin ひっーーーニージャー Janage ad golar gear you gan we からしているからかいこうかん usacy Jarazore Jeo jourer echiph raber

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Βιογραφικὸν Θρασυβούλου Στανίτσα
Ποόλογος Εἰρήνης Τσαμκιράνη iii
Αντὶ προλόγου
Αί κατ' ἦχον «Τιμιωτέραι» Θρασυβούλου Στανίτσα.
Άπομαγνητοφωνημέναι ἐκτελέσεις.
[*] Ηχος α΄
⁵ Ηχος β΄
$^{\circ}$ H χ o $_{\circ}$ O $_{\circ$
7 H χ o ς δ'
$^{\circ}$ H χ o ς $\pi\lambda$. α'
7 H χ o ς $\pi\lambda$. β'
7 H χ o ς $\pi\lambda$. δ'
11,05,700.0
Παράρτημα
Ήχος βαρὺς63
7 Ηχος $\pi\lambda$. δ΄ κατὰ τριφωνία
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Πανδέκτη75
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Βιβλιοθήκη78
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ Ἀναστασιματαρίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου82
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ γραφὴν Ἀποστόλου Κώνστα86